

SÄRÖ

TIINA PITKO

Tiina Pitko

Särö

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© Tiina Pitko 2024

Kustantaja: BoD • Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8391-7

Menneille, oleville ja tuleville

Kaikki se kyllä on
päittemme yllä ja
sen vähin erin teen

Juice Leskinen
Norjalainen villapaita

Sisällys

Kolmen vanhana	9
Luistimet	11
Kunnan lapset	13
Kuulumiset	15
Siskot tulivat	17
Mopo	19
Kenkäkauppa	21
Yksin	23
16-vuotias	25
Ei tarvitse opettaa	27
Syöpähumppa	29
Äidin korvike	31
Hätä	33
Veivät miehen	35
Huuto	37
Äidin poika, isän tyttö	39
Kalle	41
Toukokuinen aamu	43
Primadonna	45
Onnistuminen	47

Jälkipuheita: Miksi minä, miksi nyt?

Kolmen vanhana

Taas on uusi koti. Nämä ovat ihan vieraita, haisevat uudelle ja oudolle. Mitä ruokaa täällä saa? Saako jäätelöä?

Minun pitää olla iloinen. Minun pitää tehdä hommia. Sitten ei tarvitse mennä taas uuteen kotiin.

Toisessa kodissa nukahdin yksin. Uusin äiti silittää. Nyt tuo uusi äiti meni vessaan. Potkin koko ajan ovea, ettei uusi äiti unohda minua.

Täällä ei olekaan rukouksia aamulla eikä illalla. Hassua.

Syön ruokaa niin paljon kuin ehdin. Jos ei olekaan enää ruokaa. Piilotan loput makkaranpalat tyynyn alle.

Uusin äiti haluaa ostaa vaatteita minulle. Mutta missä ovat minun vaatteeni? Haluan omat vaatteeni. Uusin äiti sanoo, että ne ovat pienet ja puristavat minua. Uudet kengät ovat erilaiset. Niissä voi liikuttaa varpaita. Otan ne.

Uusin isä pelleilee. Pelottaa semmoinen pelleily.

Täällä uusimmassa kodissa pääseekin joka huoneeseen. Ennenkodissa oli lukkoja. Kun ei ole lukkoja, menin uuden isonpojan huoneeseen. Pienet nuket menivät rikki. Isopoika suuttui. Uusin äiti suuttui. Haluan lukot.

Uusin äiti ei puhunutkaan puhelimesta uudesta kodista vaan kohta kysyi, otanko iltapalaksi paahtoleipää.

Hyvä, että pieni sisko tuli mukaan uuteen kotiin. Välillä en muista, kumpi on hänen nimensä ja kumpi minun. Uusin äiti sanoo, että on leikkirauha. Ei saa koskea toisen muumileikkiin. Se on hyvä. Minun leikki.

Halusin autossa jäätelöä. Uusin äiti sanoi, että ostetaan vaan. Lauloin koko matkan: ”Ostetaan vaan, ostetaan vaan!”

En halunnut uuteen kotiin. En halua pois täältä.

**”Mene sinä kuuden lyyrasi kanssa
kirkkoon. Minä askartelen meille
Satunnainen sankari -ruusukkeet.”**

Perhetarinoita sadan vuoden ajalta:
omia ja suvussa kulkeneita, sopivasti
sepiteltyjä.

Tiina Pitkon katse satunnaisiin
sankareihinsa on äidillinen. Hän silittää
sanoilla, pitää lempeästi sylissä
poloisia, jotka ovat joutuneet
mahdottomiin tilanteisiin. Ei mennyt
niin kuin piti, mutta menihän se
näinkin.

Särö on kirjoitettu yliajalla, kuolema
kintereillä, mutta novellit eivät kerro
kuolemasta vaan elävästä elämästä
sellaisena kuin se on: rikas, rakas,
hauras.

**”Minun perheonneni seisoo toisen
perheen raunioilla.”**

Tiina Pitko katsoo suoraan säröihin.
Niistä kuultaa valo.

**”Mutkassa pomppasin korkealle.
Alastullessa ei ollutkaan mopoa. Enon
selkä näkyi pölypilvessä.”**

